

Hans Helighet Påven Franciskus budskap
för firandet av världsböndagen för fred
1 januari 2018

Migranter och flyktingar: män och kvinnor som söker fred

1. *Innerliga fredshälsningar*

Jag önskar fred till alla människor och alla nationer i världen! Änglarna förkunnade fred till herdarna på julnatten.¹ Fred är en djup längtan hos alla, hos varje människa och hos alla folk, och särskilt hos dem som mest av allt lider av dess frånvaro. Bland alla dem som jag ständigt har i mina tankar och böner, vill jag än en gång särskilt nämna de mer än 250 miljoner migranter över hela världen, av vilka 22,5 miljoner är flyktingar. Påven Benediktus XVI, min högt älskade föregångare, talade om dem som ”män och kvinnor, barn, unga och äldre som söker en plats där de kan leva i fred.”² För att hitta fram till en sådan plats är de villiga att riskera sina liv på en ofta lång och farofylld resa, att utstå strapatser och lidande, och att möta stängsel och murar som byggts för att hålla dem långt borta från målet.

Låt oss i en anda av medkänsla omsluta alla de som flyr från krig och hunger, eller som på grund av diskriminering, förföljelse, fattigdom och miljöförstörelse, tvingas att lämna sina hemländer.

Vi vet att det inte är tillräckligt att bara öppna våra hjärtan för andras lidande. Mycket återstår att göra innan våra bröder och systrar kan leva i fred och säkerhet igen. Att välkomna andra ställer krav på ett handfast engagemang, ett nätverk som ger stöd och sympati, en vaksam och välvillig uppmärksamhet, en ansvarsfull ledning av nya och komplexa situationer, för att inte nämna behovet av resurser som alltid är begränsade. Genom att handla klokt bör de politiska ledarna vidta praktiska åtgärder för att välkomna, främja, skydda, integrera och ”låta dem bli del i ett nytt land inom de gränser som en rätt förståelse av det gemensamma goda tillåter.”³ De politiska ledarna har ett uppenbart ansvar gentemot sitt eget samhälle, vars legitima rättigheter och harmoniska utveckling

---

¹ Luk. 2:14.

² Angelus, 15 januari 2012.

³ Johannes XXIII, Encyklikan *Pacem in Terris*, 106.

de ska garantera, för att inte bli som den förhastade byggmästaren som felbedömde och inte slutförde tornet som han hade börjat bygga.⁴

2. Varför finns det så många flyktingar och migranter?

När den helige Johannes Paulus II såg fram emot det Stora Jubiléet som markerade att två tusen år gått sedan änglarna förkunnade fred i Bethlehem pekade han på det ökade antalet tvångsflyttade personer. Detta var en följd av ”ändlösa och förfärande krig, konflikter, folkmord och etniska rensningar”⁵ som präglade det tjugonde århundradet. Till dags dato har det nya århundradet inte sett något verkligt genombrott: väpnade konflikter och andra former av organiserat våld fortsätter att utlösa folkvandringar inom de enskilda länderna och bortom deras gränser.

Människor emigrerar också av andra skäl, främst därför att de ”längtar efter ett bättre liv, och inte så sällan för att försöka lämna en hopplöshet och en föga lovande framtid bakom sig.”⁶ De vill återförenas med sina familjer eller söka arbetstillfällen eller utbildning. De människor lever inte i fred som inte kan åtnjuta dessa rättigheter. Och som jag noterade i encyklikan *Laudato Si*, så har det också skett ”en tragisk ökning av antalet migranter som försöker undkomma en tilltagande fattigdom orsakad av miljöförstörelse.”⁷

De allra flesta migrerar på regelrätta vägar. Några tar likväl andra vägar, främst på grund av den desperation de lever i. Dels erbjuds varken säkerhet eller möjligheter i deras egna länder och dels tycks alla lagliga vägar vara omöjliga, blockerade eller för långsamma.

Många mottagarländer har sett en utbredning av den retorik som hävdar att välkommandet av migranter sätter den nationella säkerheten på spel och klagar på de höga kostnaderna. På så vis förnedrar de den mänskliga värdigheten som alla Guds söner och döttrar åtnjuter. De som av politiska skäl underblåser en rädsla för migranter sår våld, rasdiskriminering och främlingsfientlighet istället för att skapa fred. Detta är ett stort problem för alla de som arbetar för varje människas säkerhet.⁸

---

⁴ Luk 14:28-30.

⁵ *Budskap för Världsböndagen för fred år 2000*, 3.

⁶ Benediktus XVI, *Budskap för världsböndagen för migranter och flyktingar 2013*.

⁷ Nr 25.

⁸ Jfr *Tal till den Europeiska katolska biskopskonferensens nationella ledare för den pastorala omsorgen om migranter*, 23 september 2017.

All tillgänglig data som finns i den internationella gemenskapen tyder på att migrationen kommer att fortsätta i framtiden. För somliga utgör det ett hot. Själv ber jag er att i förtröstan se det som en möjlighet att bygga fred.

3. *Med en kontemplativ blick*

Trons vishet fostrar en kontemplativ blick som erkänner att vi alla ”tillhör en enda familj, migranterna och den lokala befolkningen som välkomnar dem, och att alla har samma rätt att ta del av jordens resurser, vars bestämmelse är universell och som kyrkans sociallära undervisar om. Det är här som solidaritet och delaktighet grundläggs.”⁹ Dessa ord påminner om den bibliska bilden av det nya Jerusalem. Profeten Jesajas bok (kapitel 60) och Uppenbarelseboken (kapitel 21) beskriver hur stadens portar alltid är öppna för alla världens folk, som förundrar sig över den och fyller den med rikedomar. Freden är det styre som leder staden och rättvisan är den princip som reglerar samexistensen inom den.

Vi måste också vända vår kontemplativa blick mot de städer där vi bor, ”en trons blick som ser Gud som bor i stadens hus, på dess gator och torg, (...) och som främjar solidaritet, syskonskap och längtan efter godhet, sanning och rättvisa”¹⁰ – med andra ord som fullkomnar löftet om fred.

När vi vänder blicken mot migranter och flyktingar konstaterar vi att de inte kommer tomhänta. De har med sig sitt mod, sina färdigheter, sin energi och sina ambitioner. Därtill kommer de med sina egna kulturella skatter, och på så vis berikar de länderna som tar emot dem. Vi ser också kreativitet, målmedvetenhet och uppoffringar hos åtskilliga enskilda människor, familjer och gemenskaper världen över som öppnar sina hem och hjärtan för migranter och flyktingar, också där det är ont om resurser.

En kontemplativ blick borde också leda de som är ansvariga för de gemensamma resurserna och uppmuntra dem att eftersträva riktlinjer som välkomnar människor ”inom gränserna för en rätt förståelse av det gemensamma goda.”¹¹ De måste komma ihåg hela den mänskliga familjens behov och samtidigt varje enskild persons välfärd.

De som ser tillvaron på det sättet kommer att känna igen de frön som redan spirar fram av fred och de kommer att värna deras växt. Våra städer, som ofta är segregerade och polariserade på grund av konflikter som har med närvaron av migranter och flyktingar att göra, kommer på så vis att bli verkstäder för fred.

---

⁹ Benediktus XVI, *Budskap för världsböndagen för migranter och flyktingar 2011*.

¹⁰ Apostolisk exhortation, *Evangeliets Glädje*, 71.

¹¹ Johannes XXIII, encyklikan *Pacem in Terris*, 106.

4. *Fyra vägmärken för handling*

Att erbjuda asylsökande, flyktingar, migranter och offer för trafficking en möjlighet att finna den fred de söker kräver en strategi som förenar fyra handlingar: att välkomna, att skydda, att stödja och att integrera.¹²

Att ”välkomna” handlar om att utvidga de legala vägarna som flyktingar och tvångsförflyttade personer kan komma in i ett land på, i stället för att driva dem till länder där de riskerar förföljelse och att utsättas för våld. Det handlar också om att avväga nationella säkerhetsintressen mot grundläggande mänskliga rättigheter. Skriften påminner oss om: ”Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det har haft änglar till gäster utan att veta om det.”¹³

Att ”skydda” har att göra med vår plikt att erkänna och försvara den okränkbara värdigheten hos de som flyr från verkliga faror för att söka asyl och säkerhet, och att förhindra att de blir utnyttjade. Jag tänker särskilt på kvinnor och barn som befinner sig i situationer som exponerar dem för risker och övergrepp och till och med för slaveri. Gud gör inte skillnad på människor: ”Herren ger främlingar skydd, stöder faderlösa och änkor.”¹⁴

Att ”stödja” innebär att värna om migranters och flyktingars fullödiga mänskliga utveckling. Bland många möjligheter att göra detta vill jag understryka vikten av att tillförsäkra barn och ungdomar tillträde till alla nivåer av utbildning. Detta gör det möjligt för dem att inte bara odla och förverkliga sina möjligheter utan också att bättre utrusta dem att möta andra och att utveckla en anda av dialog snarare än fördömande och konfrontation. Bibeln lär oss att Gud ”älskar invandraren och ger honom mat och kläder. Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten.”¹⁵

Till sist, att ”integrera” betyder att tillåta flyktingar och migranter att fullt ut delta i det samhälle som välkomnar dem. Det leder till en ömsesidigt berikande process och ett fruktbart samarbete till tjänst för det lokala samhällets fullödiga mänskliga utveckling. Den helige Paulus uttrycker det med följande ord: ”Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud.”¹⁶

---

¹² *Budskapet för Världsböndagen för Migranter och Flyktingar 2018.*

¹³ Heb. 13:2

¹⁴ Ps 146:9

¹⁵ 5 Mos 10:18-19

¹⁶ Ef 2:19

5. Förslag på två internationella överenskommelser

Av hela mitt hjärta hoppas jag att en sådan här anda skall ledsaga den process som under 2018 ska leda Förenta Nationerna till att formulera och stadfästa två internationella överenskommelser, en som ska handla om en säker, ordnad och laglig migration och en annan om flyktingar. Sådana överenskommelser på internationell nivå kan tillhandahålla en ram för riktlinjer och praktiska åtgärder. Av den orsaken måste de vara inspirerade av medkänsla, förutseende och mod, för att utnyttja varje tillfälle att påskynda en fredsprocess. Bara så kan man undvika att den realism som krävs i internationell politik utlämnas åt cynism och en likgiltighetens globalisering.

Dialog och samverkan är en nödvändig och speciell uppgift för det internationella samfundet. Bortom nationella gränser kan ett större antal flyktingar välkomnas – eller välkomnas på ett bättre sätt – också av mindre rika länder, om ett internationellt samarbete garanterar nödvändig finansiering.

Avdelningen för Migranter och Flyktingar inom Departementet för att Främja en Fullödlig Mänsklig Utveckling har givit ut en sammanställning av tjugo handlingspunkter som ger konkreta anvisningar hur man kan förverkliga dessa fyra verb i det offentliga och när det gäller attityder och aktiviteter i kristna gemenskaper.¹⁷ Avsikten med dessa och andra bidrag är att ge uttryck åt Katolska Kyrkans intresse för den process som leder fram till antagandet av de två internationella överenskommelserna inom Förenta Nationerna. Detta intresse är ett tecken på en mer allmän pastoral omsorg som går tillbaka till Kyrkans första tid och som har fortsatt i hennes många uppgifter fram till våra dagar.

6. Med tanke på vårt gemensamma hem

Låt oss inspireras av den helige Johannes Paulus II:s ord: ”Om alla delar ’drömmen’ om en fredlig värld, om flyktingarnas och migranternas bidrag uppskattas på rätt sätt, så kan mänskligheten alltmer bli en universell familj och vår jord ett sant ’gemensamt hem’.”¹⁸ Under hela historien har många trott på den här ”drömmen”, och deras insatser är ett vittnesbörd om att det inte bara är en utopi.

Bland dessa människor kommer vi särskilt ihåg den heliga Frances Xavier Cabrini. I år markerar vi hundraårsdagen av hennes död. På den trettonde november firar många kyrkliga gemenskaper hennes minne. Denna framstående

---

¹⁷ ”Tjugo Pastorala Handlingspunkter” och ”Tjugo handlingspunkter för de Internationella Överenskommelserna” (2017); jfr också FN:s dokument A / 72 / 528.

¹⁸ *Budskap för Världsböndagen för Migranter och Flyktingar 2004*, 6.

kvinna, som ägnade sitt liv åt att tjäna migranter och blev deras skyddshelgon, lärde oss att välkomna, skydda, stödja och integrera våra bröder och systrar. På hennes förbön må Herren göra det möjligt för oss alla att erfara att ”rättfärdigheten utsås i frid och bär frukt för dem som håller frid.”¹⁹

I Vatikanen 13 november 2017

Minnesdagen för den Heliga Frances Xavier Cabrini, Skyddshelgon för Migranter

Översättning: Sr Madeleine Fredell OP

---

¹⁹ Jak 3:18